

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

پیکان "بنوال"

۰۸ مارچ ۲۰۱۶

به مناسبت هشتم مارچ، روز جهانی زن!

هشت مارچ روز جهانی زن، با تظاهراتی از جانب زنان کارگر کارنجات نساجی نیویارک در سال ۱۸۷۵ درج شده، درین روز زنان کارگر برای بهبود شرائط کارشان و در اعتراض به پائین بودن دستمزد شان؛ دست به اعتراض زدند و تخمی را کاشتند که حاصلش باید رهائی زن از ستم سرمایه داری، مرد سالاری و خرافات دینی می بود. در اصل بنا چنین بود، که دست آورد زنان باید سهم مساوی در جامعه در مقابل مردان باشد و حق تصمیم گیری و صلاحیت داشته باشند؛ در بُعد کلی هدف از آزادی زن در جامعه تساوی حق با مردان است تا زن حق انتخاب، صلاحیت و مسؤلیت داشته باشد چه در امور اجتماعی و یا خانوادگی.

از نخستین اعتراضات تا کنون ما شاهد پیروزیهایی در زندگی زنان می باشیم که قابل قدر است. در بسیاری از کشورهای جهان زنان در امور اجتماعی سهم دارند و خلاقانه عمل می کنند. امروز در کشورهای غربی می بینیم که زن به عنوان موجود مؤثر در همه ساحات زندگی از صلاحیت ها و مسؤلیت های نسبی برخوردار است، که این محصول مبارزات پیگیرانه آنها بوده و است، که صمیمانه باید به آنها تبریک گفت و آرزو نمود تا بیشتر و بیشتر به پیش بروند.

زمانی که در باره روز جهانی زن صحبت می شود، اندکی تأمل بر وضع زنان جوامع عقب نگه داشته شده و اسیر در چنگ مردان و خرافات دینی لازمست، هر چند در همین کشورهای سرمایه داری و یا اصطلاحاً متمدن در بسا موارد شاهد لفظی حقوق زنان هستیم، زن در کشور های غربی بیشتر به عنوان رکلام به کار گرفته شده، و کاملاً آزاد است تا شغل هایی را که فضای زیر پرده مردسالاری برایشان مهیا کرده، انتخاب کنند، به نمایش گذاشتن جسم زنان و بهره برداریهای ظالمانه از زنان به وفور وجود دارد. تقریباً تمام مدیریت های امور در ساحات اقتصادی و اجتماعی به مردان تعلق دارد، در عوض کارهای اداری پائین به زنها داده شده، بیشتر از ۹۰ درصد فروشندگانی که با حقوق بخور و نمیر کار می کنند، کمتر کار کلیدی و مدیریتی به زنان داده می شود. بادر نظر داشت خشونت های فامیلی، عدم مصونیت اجتماعی و حتی تفاوت حقوق کاری؛ بدین معنیست که آنچه مطرح و مطمح نظر بوده، اینجا در همین غرب و جهان سرمایه داری که منادی حقوق بشر و مدعی ناموس دموکراسی است، بر آورده نشده است.

متأسفانه وضع زنان در کشورهای آسیائی و افریقائی در شرائط بسیار بد و ناهنجاری قرار دارد، از تساوی حقوق که بگذریم، نگاه ها چنان است که زن را انسان کامل نمی دانند، خاصتاً در کشور های به اصطلاح اسلامی که محمل دینی

و مذهبی هم دارد، زیرا حکم "زن ناقص العقل" است، از متون دینی آمده، و یا دو زن معادل یک مرد در شهادت دادن، نصف سهم یک مرد در میراث و مانند اینها کم جلوه دادن زنان است.

۳۸ سال از اشغال کشور ما توسط روسها، پاکستانیها و فعلاً آمریکا و متحدانش می گذرد، و درین مدت بی کفایت ترین مردمان روزگار، بر سریر قدرت بوده اند، در هیچ عرصه زندگی جامعه کار مثبتی صورت نگرفته، هر آنچه شده رو بنائی و شکننده بوده، من جمله در عرصه بیداری و تأمین حقوق زنان هیچ اقدام عملی صورت نگرفت است. عده ای از خانم ها که در امور سیاسی و مقامات بالای دولتی قرار داشته و دارند؛ چنان غرق آز و حرص بوده و هستند که جز مواقع رسمی نامی از زن به عنوان موجود اجتماعی نمی برند، حرافی شان در حد نشرات تعبیه شده از جانب اربابانشان است و بس، زیرا اینها خود آزاد نیستند، مجریان بی اراده حقوق بگیرند که دیکته کننده افکار قدرتمندان اند. در کشوری که اشغال شده است آزادی معنی ندارد، می تواند ترکیب های مسخره ای زیر نام "جامعه مدنی، مدافعان حقوق بشر و دفاع از حق زن و..." به وجود بیاید تا در ظاهر امر نمایشی از نهادهای به اصطلاح دموکراتیک در ترکیب این دولت های مزدور باشد.

از "تره کی" (نابغه شرق؟؟!!) تا مرد شماره دوم جهان؟؟!! "غنی" در طول این سالها روز جهانی زن را طی مراسم رسمی دولتی بر پا کرده اند و حرفهائی به مردم زده اند و وعده هائی زیر نام تساوی حقوق زن و مرد به زنها داده اند که هیچ گونه اقدام عملی نه کرده و نه می کنند. دولتمردان فعلی افغانستان وقتی از آزادی زن حرف می زنند باید خجالت بکشند، اینها کسانی اند که صحنه روی "قانون احوال شخصیه اهل تشیع" گذاشتند، و همین پارلمانی که خانمها در آن شرکت دارند، تصویب کردند و "لالا حامد مزدور" آن را امضاء کرد. روز جهانی زن در ستایش از زن و آزادی زن "سیاف، محقق، ربانی و...." سخنرانی می کنند، وای به حال جامعه ما، وای به حال زنان کشور ما. با کمال تأسف زنانی هم هستند که اسارت زن را استدلال می کنند و شعار می دهند که حجاب مصونیت است نه محدودیت و این می رساند که عاریه کنندگان شعار زن در بند ایرانی را که خود در چنگال آخوندها اسیراند؛ نشخوار می کنند و اعتراف به این که در تأمین امنیت جامعه نه تنها که سهم ندارند بلکه واهمه هم دارند، والا مصونیت در مقابل کی؟؟

امیدوارم روزی برسد که زنان بیرق آزادی و تساوی حقوق را در سراسر جهان من جمله کشور در بند کشیده مابلند کنند و زنجیر های اسارت را در هم کوبند. با چشم داشت به چنین روزی، به زنان مبارز و قهرمانی که تلاش کرده و می کنند تا جایگاه شان را تثبیت کنند؛ روز جهانی زن را تهنیت و تبریک می گویم.